

Abstrakt v ČJ

Práce se věnuje otázce, jak autoři staršího školního věku konceptualizují kvalitu kresby. Abych získala odpovědi na tyto otázky, uskutečnila jsem výzkum na druhém stupni základní školy mezi žáky páté a osmé třídy. Žákům byl zadán úkol nakreslit pána a strom, následně jsem s žáky o jejich kresbách vedla rozhovory. Pro analýzu rozhovorů jsem si vybrala systém kritérií vymezených Janem Slavíkem, kde jednotlivá kritéria odpovídají pojmům, v jakých mohou žáci uvažovat. Tento systém mi umožnil uchopit pojmovou strukturu mých žáků. Pomocí analýzy kritérií, která žáci používali, jsem sledovala otázku vývojové gradace a dospěla ke zjištění, že rozdíl v četnosti používání kritérií mezi žáky páté a osmé třídy není nijak markantní. Rozdíl mezi žáky těchto tříd pozoruji v šíři jimi používaných kritérií, přičemž mladší žáci používají kritéria ve větší míře jejich různosti. Pro hlubší analýzu jsem zavedla dimenze k určitým kritériím, která žáci používali rozdílným způsobem. Výsledkem mých zjištění je podoba, ve které žáci nakládají s kritérii a jejich dimenzemi, nakolik a jakým způsobem určitá kritéria používají. Jako související jev stojící za vesměs negativním vymezením kresby žáků osmé třídy, se ukázala být krize výtvarného projevu. Toto zjištění srovnávám s příslušnou literaturou a vyjádřením učitelek výtvarné výchovy.

Klíčová slova: kresba, kvalita kresby, krize výtvarného projevu, pojmová struktura, vývojová gradace